

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cor Deo Devotum Jesu Pacifici Salomonis Thronus Regius,
Seu Meditatiunculae Exquisitissimæ**

Luzvic, Étienne

Coloniæ, 1729

XIV. Jesus Davidis Filius, Cantantibus Angelis in corde cytharam pulsat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60085](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60085)

mundo enarrant : Neque enim sunt loquela, neque sermones, quorum non audiantur voces eorum. (a)

3. *Punctum.* Tertia symphonia in Cordis humani templo editur, fitque tum divinus ille concentus; cum facultates animæ singulæ intra suas se partes, functionesque continent; cum ratio Superiorem agit: appetitus inferior infimas retinet: cum voluntas nostra divinæ ac supremæ voluntati consonat: estque hujus harmoniæ tanta suavitas: ut animam essentissima voluptate expleat: nimirum JESUS ipse omnem hanc Musicam certissimis, temperatissimisque suis legibus, ac mensura moderatur.

Colloquium. ad beatos Spiritus, quos invitabo primum: ut ipsi Numini laudes decantent: tum me quoque ipsum incitabo; ut vocem meam cum ipsorum vocibus adaptem: quare cum ipsis ex intimis animi præcordiis divinum istud carmen accinam. *Fiat Domine Voluntas tua, sicut in Cælo & in terra.*

Pater.

JESUS Davidis filius, Cantantibus Angelis,
in corde cytharam pulsat.

Expositio.

1. **S**I JESUS solus ferit, movetque affectus, qua fides sunt cordis nostri, Deus bone! quam suavem, quam divinam istius Musicam excitat! Verum si amor proprius fiduciam agit & plectrum, ac fila ipse pulsat, heu mihi! Inferorum horror est, non Musica.

2. Cùm in Cor meum blanda modulatione JESUS se insinuat: tanta est repente in visceribus ac medullis suavitas: ut placeant & arrideant aquæ cuncta, Vita, Mors, prospera,

(a) Ps. 138.

*prospera, adversa, diceres à JESU & Angelis incantar
arumnas meas.*

3. *Feri plectrum, fides move, parve David, domesti-
cam cytharam pulsa, quâ pridem David avus praludit; ille
tristitia tetras nubes, atramque bilem, pessimum genium
abigit, o me! quando audio Davidem hunc parvulum re-
gii istius Psalta parentem simul ac filium cytharâ suâ modus-
tantem, quàm mihi subsilit cor, quàm propè exilit.*

Preambulum ad Meditationem:

COelestis David in media cordis aula cytharam
morsicantibus digitis ad Musicæ numeros ferit:
adeste Angeli, adeste JESU charæ animæ, quotquot
uspiciam estis: voces ad divinæ hujus cytharæ pulsam,
harmoniamque concinnate, & concinite: hic sonus,
mihi credite, Satanam dispellet, detergebitque ad pu-
rum atram bilem illam, amicam mali Genii sedem.

Sed quorsum in manus cytharam potius suavissime
JESU, neque enim, ut opinor, fortuitò istud instru-
mentum arripis. An ob eam causam fortasse: ut hu-
jus Instrumenti forma, ac sono, heu! funestam illam
speciem repræsentes, quam in Monte Calvaria olim
tristissimæ Tragœdiæ Chorum agens in publico illo
spectantium Cœlorum, Terrarumque theatro exhi-
buiisti? ah nemini; tensa tunc tibi sunt brachia, pedes
protracti: ut in cythara diduci fides solent: quàm ri-
gent totius corporis nervi? Ludit verò hic amor, so-
numque edit cytharæ simillimum, longè lateque, qua
summus, medius, imus orbis patet, pervadentem
Cœlum, Terras, Inferos. Sensit te fidicinem Satan,
coactusque spumantes iras, longasque furias com-
pescuit; sensit in orci vestibulo stabulans mors re-
tundi sibi ferale telum, stimulumque (qui peccatum
est) repente hebetari. Apud nos vero ad istius cytharæ

sonitum fissæ petræ dissilire, corda adamante rigidiora emollescere, conscelerati homines conscientiæ iudicio crimina fateri, tundere pugnis pectora pœnitentis animi locum; edere has voces pœnitentiæ quoque plenissimas, *Vere Filius Dei erat iste.* (a)

Etiam Cœlo iit iste sonus, divinamque Nemesein hominum æternas cædes, ærumnasque anhelantem, & manu jam exertâ abeuntem in Vindictam subito ita continuit: ut ipsamet mox sponte exanimata, deque priore gradu emota misericordiæ, quæ hæctenus latitaverat, locum concesserit.

Quanquam quid ista memoro? quis scit mi mellec JESU, an aliud ista cythara non sonas. Quid verò? nescio, forte suavissima ista fidium concinnitate significari vis suavissimas, sincerissimasque voluptates, quibus hominum piorum corda demulces, atque eblandiris; quis enim explicet, quantâ jucundissimi tui cantus amœnitate animos ærumosæ vitæ rædiis, & molestiis afflictos subinde recrees, atque erigas? quia nos homuli impares sumus, agite Angelicæ mentes, hic novum rursus agendis nostro nomine gratiis carmen accinnite.

Vos verò exeste procul blanda pericula, fœdæ Sirenes, procul hinc munde immunde, nequam, fallax: vestra odi ego carmina, vestros cantus: quippe linear vestræ Musicæ retia sunt; notæ laquei; vox aucupium, execror, detestor has fraudes: vestræ choreæ, ac lusus impudicitæ sunt theatta, & infames scenæ, execror, detestor has larvas.

Igitur ô Cor meum, aures surrige, & cum Dei tui vocem exceperis, mox veluti percussa, & percussa redde sonum, ac vocem tuam ipsius voci attempera, obtempera: fac ut voluntas ipsius, & mea aprè consentiant.

(a) *Matth.* 27.

sentiant.

sentiant : cave ne rusticam edas Musicam , ineptosque concentus reddas : ad numeros cane , & salta , sive res occinant adversæ , sive prosperæ obcludant : sed aures præsertim vacuas præbe suavissimo carmini divini fideicinis , qui te eminus blandè allicit , & cytharæ suæ sonitu pulsat. *Veni*, ita enim canit, *Veni amica mea, veni coronaberis, de capite Amanæ, de vertice Sanir, & Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum.* (a) Accipe coronam florum , quos tibi de altissimis, præruptisque montium jugis non sine sudore contextuisti, accipe mercedem laborum & certaminum , quæ subisti ; præmium victoriæ , quam domitis, revinctisque passionum tuorum Leonibus , ac Ursis , immanibus illis belluis gloriosè reportasti.

Hæc Jesu ad cor occipientis harmonia , Anime mi, lenes conciliabit somnos , totumque pectus divinorum solatorum nectare proluet , ne mille molestiarum , quæ vitam hanc mortalem viventibus necessariò absorbendæ sunt , acerbiter sentias. Fortiter ergo cytharam tuam pulsa , dilecte mi , nullum tibi murmur obstrepet , vacet penetrabile cordis mei , ne quid istius harmoniæ suavitatem præpediat. Atque vos huc rursus boni Angeli , ad cytharæ istius sonum voces vestras attemperate ; ego verò interim ex intimis præcordiis hos psalmorum versus concinam. *Benedicam Dominum in omni tempore : semper laus ejus in ore meo :* (b) miserrus enim est mihi secundum magnam misericordiam suam , delevit iniquitatem meam : (c) eripuit animam meam de morte : [d] coronavit me in misericordia & miserationibus : replevit in bonis animam meam. (e)

MEDI-

(a) *Cant. 4.* (b) *Psf. 33.* (c) *Psf. 50.* (d) *Psf. 15.*
(e) *Psf. 102.*

MEDITATIO.

*Oratio preparatoria.**Actiones nostras. &c.*

1. **Punctum.** Considera quàm facilis ac expedita est rerum spiritualium contemplatio, quando Iesus è vera Davidis stirpe oriundus in corde fidicinem agit, & divinæ cytharæ sono spiritum malignum procul abigit, ad eum modum, quo ipse olim progenitor David Saulis intemperiem compeſcebat: attende præterea, quo studio Angeli voces suas cytharæ sono accommodent; ut scilicet quod Iesum facere vident, nostro quoque ipsi bono velificentur, & rebus nostris commodare studeant.

2. **Punctum.** Perpende Iesum in Crucis ligno suffixum, ac pendentem cytharæ speciem exhibuisse, quæ pulsata septem veluti tonos edidit arcanorum plenissimos: atque primus quidem istius mysticæ cytharæ pulsus, *Pater dimitte illis; non enim sciunt quid faciunt* (a) Orbis universi machinam soluta compage ruituram, atque jam, jamque suo casu involuturam flagitiosissimos Dei parridas retinuit, stititque, ne labaret. Verùm ô funestissimam pulsationem! in ultimo sono chorda effracta desiliit; beatissimique Iesu Anima & Corpore solutis tota illa Davidicæ cytharæ harmonia concidit: quæ tamen paulò post partibus resumptis, concinneque aptatis iterum excitata triumphale carmen accinuit.

3. **Punctum.** Considera præſente Iesu festiva gaudia agitari, divina lumina irradiare gratiarum copiam cornu divite effundi: veras solidasque affluere
volup-

(a) *Luc. 23.*

voluptates : è contra verò JESU absente terram animis caliginem offundi, irruere turmatim calamitatum agmina, turbas, desperationes, metus, mœrores, tædia, torpores, molestias.

Colloquium dirigetur ad B. Virginem, à qua summo enixi, submissique animi studio exposcam facultatem mihi bona ipsius venia concedi : ut quod ipsa præcinuit, *Magnificat anima mea Dominum*; (a) idem mihi concinere liceat : præsertim cum ea etiam, quæ à filio beneficia accepi, sint infinita ; simulque invitabo ad cantum non Angelicos modò Spiritus : sed res creatas omninò omnes illo Davidis Psalmo : *Laudate Dominum omnes gentes, &c.* (b)

Pater.

(a) *Luo. I.* [b] *Psal. 116.*

JESUS in amantis corde requiescit.

Expositio.

1. **Q**uamdiu cor in Deo, Deus in corde conquiescunt (quod sanctâ voluntatum consensione efficitur) cœlum tonet, fulminet, terra motis sedibus nutet, elementa rumultuentur, tentationum venti insaniant & prælientur, stabit cor quietum, ridensque.

2. Cùm JESUM sumptâ Venerabili Eucharistiâ in cor excepisti : istic placidè dormientem heus tu ne suscites, sive tragico calentis cholera strepitu, sive aliarum passionum clamore incondito, sive quavis aliâ silentii interruptione, ac tæ nutu quidem.

3. Tu verò indormisce, mi JEsule, & (isti lubet) somnum capta : cor tibi adsternimus : stat præter te amare neminem, stat tibi uni datam fidem nunquam frangere, insurgant licet venti, & maria obmurmurent.

Præant.